

Thiên Cơ Đố Cẩn

ពិសេស
សម្រាប់
អ្នក
ចូលចិត្ត

Mục Lục

- 【Thiên Cơ Ý Căn】 Mở đầu: Mỗi người có nhân quả riêng, bạn chỉ cần tu dưỡng tốt bản thân là đủ.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (01) Chúng ta đến thế gian để nâng cao chiều không gian linh hồn.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (02) Đã không thể thuận theo thiên mệnh, vậy thì nghịch thiên cải mệnh.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (03) Mọi giới hạn của bạn đến từ việc bạn không hiểu "*luật chơi*" của cuộc đời.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (04) Khi tiềm thức của bạn chưa đi vào ý thức của bạn, đó chính là số phận của bạn...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (05) Bộ não thực ra chỉ là một con chó.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (06) Bộ não đã ngược đãi bạn hàng vạn lần...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (07) Tiến hành kiểm chế tư tưởng.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (08) Bộ não sẽ nghiện cảm giác đau.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (09) Có tâm xuất ly bạn sẽ trở nên vô địch...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (10) Trong đầu bạn có một lỗ đen ý thức...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (11) Lập trình lại tiềm thức.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (12) Không chấp vào tướng mới có thể giải thoát...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (13) Hình dáng chân thật của bạn trong tiềm thức.

- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (14) Duy trì giác tri, trong giác tri ắt có được.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (15) Nhận ra chân tướng của sự đau khổ tinh thần...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (16) Hướng dẫn sử dụng bộ não.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (17) Logic thiết kế tầng sâu cảm xúc của con người.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (18) Sự việc không đẽ bẽp được con người, nhưng cảm xúc thì có thể.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (19) Tự ám thị đáng sợ hơn chúng ta tưởng...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (20) Dấu hiệu của một người khai ngộ là nội quán...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (21) Là tôi có vấn đề, không phải vấn đề của thế giới này.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (22) Vận dụng chu kỳ cảm xúc vào "*thực chiến*".
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (23) Nội tâm của bạn quyết định bạn phóng chiếu ra thế giới như thế nào.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (24) Không tu tập chuyên chú thì coi như không tu hành...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (25) Muốn hết khổ trước hết phải chánh niệm, muốn thành công trước hết phải chánh tâm.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (26) Luyện tập cảm nhận hơi thở chánh niệm.

- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (27) Yếu lĩnh tu luyện "*hơi thở ra vào*", "*đếm hơi thở*".
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (28) Một kỹ năng tự phát triển bản thân thịnh hành trên toàn cầu.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (29) Chìa khóa bí mật để đánh thức sức mạnh nội tại...
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (30) Bí quyết để đi vào tu luyện sâu.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 (31) Tìm thấy dòng chảy tâm trí (flow state) như có thần trợ giúp.
- 【Thiên Cơ Ý Căn】 Lời kết: Hãy bắt đầu thực tu Thiên Cơ của bạn ngay bây giờ.

Giải thích thêm một vài cụm từ/khái niệm quan trọng:

- **Thiên Cơ Ý Căn (天机意根):** Có thể hiểu là "*gốc rễ ý thức về thiên cơ*" hoặc "*ý căn về cơ trời*". "*Thiên cơ*" thường chỉ những bí mật, quy luật của vũ trụ, trời đất. "*Ý căn*" là một khái niệm trong Phật giáo, chỉ một trong sáu giác quan (lục căn), là cơ sở của ý thức.
- **Chánh niệm (正念):** Một khái niệm quan trọng trong Phật giáo và thiền, tập trung vào việc nhận biết và chấp nhận mọi suy nghĩ, cảm xúc và cảm giác mà không phán xét.
- **Nội quán (内观):** Hướng sự chú ý vào bên trong, quan sát những gì đang diễn ra trong tâm trí và cơ thể mình.
- **Dòng chảy tâm trí (心流 - Flow State):** Trạng thái tập trung cao độ, hoàn toàn đắm chìm vào một hoạt động, thường đi kèm với cảm giác hứng khởi và hiệu suất cao.
- **Xuất ly (出离):** Vượt ra khỏi, thoát khỏi những ràng buộc, khổ đau của thế gian.
- **Tâm xuất ly:** Ý muốn, khao khát giải thoát.
- **Nghịch thiên cải mệnh:** Chống lại số mệnh để thay đổi vận mệnh.

Mở đầu: Mỗi người có nhân quả riêng, bạn chỉ cần tu dưỡng tốt bản thân là đủ.

Trước hết, xin cảm ơn sự ủng hộ và tin tưởng của tất cả mọi người, để chúng ta có thể kết duyên trong cuốn tài liệu "*Thiền Cơ 31 Ý Căn*" này.

Tôi biết rằng, rất nhiều bạn hữu kết duyên với tôi là bởi vì sau khi xem các video của tôi, nội tâm đã có chút xúc động, thức tỉnh được bản thân ở tầng sâu hơn. Sau đó, dẫn dắt con người chân thật này, quan sát lại chính mình hiện tại.

Đây chính là ý nghĩa và giá trị của việc tôi dốc hết tâm huyết, viết kịch bản và quay video. Tất nhiên, sau khi xem xét lại, tôi tin rằng điều mọi người quan tâm nhất chính là rốt cuộc nên hành động như thế nào, làm thế nào để bắt đầu con đường thực tu của mình một cách đúng đắn, giúp bản thân thoát khỏi những khó khăn và phiền não trong thực tế, trở thành một người tự do hơn, thông suốt hơn, nội tâm an tĩnh hơn.

Đồng thời, có rất nhiều bạn bị trầm cảm, lo âu, rối loạn ám ảnh cưỡng chế cũng hy vọng có thể tìm được phương pháp và năng lượng tự chữa lành. Đừng vội, tôi tin rằng trong cuốn tài liệu này, mọi người nhất định có thể tìm được một câu trả lời thỏa đáng và một phương hướng rõ ràng.

Nửa đầu của hệ thống thực tu này sẽ trình bày chi tiết và triệt để về bản chất của việc thực tu, cũng như chân tướng của những cảm xúc tiêu cực và phiền não, đau khổ đang làm khổ mọi người. Nửa sau của tài liệu sẽ hệ thống hóa và chia sẻ một số tâm pháp và kỹ năng thực tu rất tốt và rất thiết thực như chánh niệm, thiền định, chuyển niệm, quán hơi thở, v.v... Hy vọng rằng sau khi mọi người nắm vững được quy luật ở tầng sâu một cách thông suốt, sẽ vừa có đạo vừa có thuật để bắt đầu tự tu luyện trong cuộc sống hàng ngày.

Ngoài ra, liên tục có người hỏi tôi tại sao lại có thể có được những cảm ngộ và hiểu biết sâu sắc về cuộc sống như vậy, rốt cuộc là học từ ai, thầy là ai, đã đọc bao nhiêu sách, v.v. và v.v., những câu hỏi tương tự như vậy. Tôi muốn

nói rằng, tất cả những gì mọi người thấy tôi viết đều bắt nguồn từ sự thử nghiệm của tôi đối với cuộc sống và nhân sinh, cùng với những trải nghiệm đau khổ nhưng phong phú trước đây của tôi. Tôi chưa từng học bất kỳ lớp học nào, tham gia bất kỳ khóa đào tạo nào, cũng không có cái gọi là sư thừa hay môn phái nào, thực ra ngay cả số sách tôi đã đọc cũng không nhiều như mọi người tưởng tượng. Có lẽ chính vì vậy mà mọi người mới có thể thấy được một hệ thống chân thành, tự nhiên, hoàn chỉnh, có máu có thịt, dung hội quán thông, thiết thực và ứng dụng được. Bởi vì tôi cho rằng, ở một mức độ nào đó, cái gọi là sư thừa hay môn phái, thực ra ngược lại có thể trở thành chướng ngại trên con đường tự giác ngộ của chúng ta.

Nói một cách thực tế, trong số những vấn đề và khó khăn mà mọi người mô tả trong các bình luận cho tôi, có rất nhiều vấn đề chính tôi đã từng trải qua. Vì vậy, không giấu gì mọi người, tôi quả thực có thể được coi là một người có kinh nghiệm cá nhân phong phú hơn người bình thường một chút. Ở một mức độ nào đó, tôi quả thực có thể được coi là một người từng trải. Xin lưu ý, cái "*từng trải*" mà tôi nói, đại diện cho việc, thực sự từ hết báo ứng nhân quả này đến báo ứng nhân quả khác, từ hết thăng trầm này đến thăng trầm khác của cuộc đời, từ hết đả kích này đến đả kích khác, rồi lại đứng lên, thức tỉnh hoàn toàn, nỗ lực thực hiện sự trở về của bản thân, không những không bị đánh gục, mà ngược lại còn trở nên thông suốt, tự tin và mạnh mẽ hơn! Giống như Khổng Tử đã nói: "*Khốn nhi học chi*" (Học khi khốn khó). Tất nhiên, nếu tôi đã gục ngã từ sớm, hoặc tự buông thả bản thân, mặc cho số mệnh tầm thường của mình, thì mọi người cũng sẽ không nhìn thấy tôi của ngày hôm nay, phải không?

Nhưng tôi muốn nói với mọi người rằng, con đường tự cứu chuộc này, không phải ai cũng có dũng khí, và có năng lực để đi hết. Hơn nữa, nghiệp lực và nhân quả càng nặng, ngã chấp sẽ càng sâu, độ khó tu hành của bạn cũng sẽ càng lớn. Đối với tôi, tôi hoàn toàn tin rằng con đường mà tôi đã từng đi qua, độ khó của nó lớn hơn rất nhiều so với người bình thường. Nhưng như vậy thì sao? Như mọi người đã thấy, con đường này, tôi đã đi qua từ nơi tăm tối nhất. Và con đường sau này của tôi, cũng chắc chắn sẽ không còn giống như trước đây, tăm tối vô quang, tràn đầy những cạm bẫy u ám đáng sợ mà tôi không thể nhận ra. Bởi vì, tôi đã không còn nhìn nhận tất cả những điều này bằng góc nhìn trước đây nữa, và bên tai tôi, cũng luôn có một âm thanh, chỉ dẫn phương hướng cho tôi. Và tôi cũng đã tìm lại được sự chuyên chú và giác tri mà tôi đã đánh mất từ lâu. Nó cho phép tôi khi các loại cảm xúc, ý niệm, thói quen đột nhiên ập đến, có thể làm được như như bất động quan, không bị chúng cuốn đi, sẽ không còn tùy tiện làm mất "*bản thân*" nữa.

Và bây giờ điều tôi muốn làm, chính là thông qua cuốn tài liệu thực tu này, đem tất cả những gì tôi đã trải qua từ sự giã giũa, hoang mang, học tập, cũng như trong vô số các pháp môn tu hành, tư tưởng học thuyết của các môn phái khác nhau, không ngừng thử nghiệm, chắt lọc và kiểm chứng, cuối cùng có

được hệ thống và phương pháp thiết thực nhất, phù hợp nhất với bản thân, trình bày cho mọi người. Tài liệu này kết tinh rất nhiều tâm huyết, năng lượng và thành ý của tôi. Hy vọng có thể tùy duyên giúp đỡ được nhiều người hơn.

Trước hết, tôi muốn nhấn mạnh một điểm là, tất cả những tu hành không đề cập đến việc ngưng tụ và chất lọc sự chuyên chú, an trú vào hiện tại, nâng cao trí tuệ, đều không phải là tu hành chân chính. Học thuyết và tư tưởng của các môn phái khác nhau, thực ra đều nên là công cụ của chúng ta, chúng ta lấy những phần hữu ích nhất trong đó, nhưng dùng rồi thì phải buông bỏ. Bởi vì một khi không buông bỏ, sẽ rơi vào chính học thuyết đó, hoặc tôn giáo đó, thế là bạn lại có thêm một thói quen mới, một chấp niệm mới, điều này ngược lại trở thành một chướng ngại cho việc tu hành. Đồng thời, chúng ta cũng phải rõ ràng, theo đuổi một loại trải nghiệm tâm linh và tinh thần thần bí nào đó, hoặc cảm giác cơ thể, những thứ này cũng không phải là mục đích tu hành chân chính của chúng ta. Mục đích tu hành của chúng ta, là sự nâng cao độ tự do năng lượng nội tại của chúng ta, sự nâng cao chiều không gian ý chí tự do của linh hồn chúng ta, và sự tăng trưởng trí tuệ của chúng ta. Và khi chúng ta bước trên con đường thực tu chân chính, thì việc giải thoát khỏi phiền não đau khổ, đạt được hỷ lạc, thông suốt, nội tâm an tĩnh, thậm chí đạt được thành công theo nghĩa thế tục, v.v., những điều này đều sẽ là kết quả tự nhiên mà thôi.

Đồng thời, việc tu hành của chúng ta không phải là để chúng ta rời xa cuộc sống, bài xích xã hội, đi chống lại tất cả mọi thứ của thế giới thế tục. Ngược lại, chúng ta cần phải tích cực nhập thế, chính là ở trong thế giới trần tục này, trong công việc và cuộc sống hàng ngày của chúng ta, dùng cảm tích cực đối mặt với cuộc đời ngắn ngủi của chúng ta, đi ôm lấy nó, duy trì chánh niệm, đi nắm bắt và trải nghiệm từng khoảnh khắc hiện tại.

Mọi người thực ra có thể cảm nhận được từ các video của tôi, cái gọi là đạo và thuật của tôi, sẽ không chỉ giới hạn trong bất kỳ một học thuyết nào. Cho dù là Nho, Phật, Đạo, v.v. văn hóa truyền thống Trung Quốc, hay triết học kinh điển phương Tây, thức tỉnh linh hồn, Đạo thứ tư, trí tuệ chiều cao, chánh niệm thiền định, luật hấp dẫn, v.v. Đối với tôi, chúng đều là những công cụ vô cùng tuyệt vời. Tôi sẽ tiếp thu sở trường của các học thuyết, kết hợp với vị trí trong thực tế hiện nay, mượn "*chỉ u chí thiện*" (dừng ở chỗ chí thiện) trong tư tưởng Nho gia, dung hội quán thông chúng, để tất cả mọi thứ ở cùng nhau không nhiều không ít, vừa vặn.

Chúng ta không nói về trì giới, không nói về huyền học, cũng loại bỏ tất cả tôn giáo hóa và chủ nghĩa hình thức, cũng không khuyến khích một nhóm người cùng nhau cái gọi là cộng tu. Trong mắt tôi, những thứ này thực ra đều không có ích gì cho sự tinh tấn và nâng cao nội tại thực sự của bạn.

Ngoài ra, như mọi người đã thấy trong các video, bạn sẽ thấy tôi có thể đồng thời sử dụng tư tưởng và pháp môn cũng như kỹ năng thực tu của nhiều học thuyết khác nhau, để phân tích và ứng phó với các vấn đề hiện tại của chúng ta. Bởi vì trong mắt tôi, những thứ thực sự tốt đều là thù đồ đồng quy (khác đường nhưng cùng đích), logic tầng sâu đều giống nhau. Điều chúng ta cần làm là lấy tinh hoa của nó. Vì vậy, trong hệ thống của tôi, chúng tuy bề ngoài có vẻ hỗn tạp hòa vào nhau, nhưng thực chất là có trật tự và hài hòa cộng dung, tuyệt đối sẽ không loạn. Tôi sẽ lấy sở trường bù sở đoản, để chúng hỗ trợ lẫn nhau. Vì vậy, sẽ làm cho hệ thống thực tu này càng thiết thực và mạnh mẽ hơn, quan trọng nhất, nó rất gần gũi với cuộc sống, dễ bắt đầu, dễ thực hiện. Mọi người không cần lo lắng, tôi với tư cách là người từng trải, đã tự mình kiểm chứng hiệu quả rõ rệt. Ngược lại, nếu quá chấp trước vào việc đi sâu vào một học thuyết nào đó, thường sẽ dẫn đến việc người sử dụng công cụ lại bị công cụ hạn chế. Nếu định lực không đủ, hệ thống tư tưởng của bản thân không đủ hoàn thiện và mạnh mẽ, thì cuối cùng rất có thể sẽ khiến cho việc tu hành của mình, rơi vào vòng xoáy phụ thuộc tôn giáo, phụ thuộc hình thức, không thể tự thoát ra.

Thực ra tu hành chân chính, không phải là để nghiên cứu sâu về đạo lý và nguyên nhân, cũng không phải là làm nghiên cứu khoa học và học thuật. Học lý thuyết đơn thuần tuyệt đối không phải là tu hành, bất kỳ lý thuyết nào cũng không thể giải quyết được vấn đề bạn gặp phải, chỉ có trí tuệ của bạn, mới có thể giúp bạn đưa ra lựa chọn đúng đắn trước vấn đề cụ thể.

Vì vậy, chúng ta phải trong cuộc sống đi kiểm chứng và trải nghiệm những đạo lý mà chúng ta đã học và lĩnh hội được, chỉ khi bạn làm được tri hành hợp nhất thực sự, trí tuệ của bạn nhờ đó mà tăng trưởng, nội tại của bạn nhờ đó mà được nâng cao, đây mới là thực tu!

Chúng ta phải tìm thấy "*chân tướng của bản thân*", không được mù quáng tin vào bất kỳ lý thuyết nào, nhất định phải tự mình đi kiểm chứng, bao gồm cả nội dung trong cuốn tài liệu này, nếu không đi kiểm chứng trong những việc cụ thể, cuối cùng bạn cũng chỉ là nhào nặn một mớ bong bóng trong đầu mà thôi, chúng cũng sẽ dần dần bị bạn lãng quên trong thế giới tràn đầy thói quen này. Sẽ không làm cho cuộc đời bạn xảy ra thay đổi thực chất nào.

Mà con đường tu hành chân chính, thực ra là một con đường rất đời thường, bạn không cần phải chạy vào núi, cũng không cần phải xuống tóc xuất gia rời xa hồng trần, bạn không cần bất kỳ nghi thức nào và sự sùng bái đối với bất kỳ vị thầy nào, cũng không cần bất kỳ trang phục và cách ăn mặc đặc biệt nào. Mà việc tu hành chân chính, nó cần bạn trong cuộc sống bình thường, mượn cuộc sống của bạn để tiến hành. Một người tu hành chân chính, có thể bạn tu cả đời, người bên cạnh căn bản không thể nhìn ra. Khi bạn bắt đầu thực tu chân chính, bạn vẫn nên làm việc thì làm việc, học tập thì học tập, vui chơi

thì vui chơi, xã giao thì xã giao, yêu đương thì yêu đương, chỉ có điều, khi bạn làm những việc này, trạng thái nội tại của bạn đã hoàn toàn khác trước. Bạn sẽ không còn đồng nhất với "*nhục nhân*" (con người xác thịt) trước đây bị thói quen và cảm xúc khống chế, cũng như các loại ngã chấp và tiểu ngã chính là bản thân mình, bạn không còn đau khổ vì điều đó, không còn tạo nghiệp vì điều đó. Bạn đã tìm thấy bản thân hoàn mỹ chưa biết đó, đó là bạn ở cấp độ cao hơn, bạn đứng trên bậc thang, nhìn *nhục nhân* của bạn nói, đó không phải là tôi. Sau đó bạn sẽ nhắc lên giác tri, quán chiếu lời nói và hành động tiếp theo của bạn. Đây chính là chân dung chân thật nhất của một người thực tu chân chính. Tôi có thể đảm bảo với mọi người, chỉ cần bạn nghiêm túc đọc hết cuốn tài liệu này, dụng tâm đi lĩnh hội, thể nghiệm, cộng thêm việc luyện tập một cách có ý thức theo các phương pháp và kỹ năng đã được tổng kết, kiên trì không ngừng nỗ lực. Sau đó không ngừng trong cuộc sống và công việc bắt đầu kiểm chứng trên những việc cụ thể, nỗ lực làm được tri hành hợp nhất. Tôi dám nói, bạn nhất định có thể phá kén trùng sinh, gặp được bản thân chân chính hoàn mỹ hơn.

Cho dù là đọc sách, hay là nghiên cứu các tài liệu, trọng điểm của mọi người vĩnh viễn nên đặt ở việc học tập tư duy, mở rộng hệ thống của bản thân, mà phương pháp ngược lại là thứ yếu. Cũng chính là điều tôi nói, có đạo trước, thuật tự nhiên không khó cầu. Mọi người nhất định phải đặt thái độ này cho đúng, nhưng bây giờ rất nhiều người đều là bản mặt đảo trí (đặt gốc ngọn đảo ngược), đều là chạy theo học phương pháp, điều này là không đúng, bởi vì như vậy, bạn rất dễ trở thành rau hẹ bị cắt xén.

Cuối cùng tôi còn muốn giải thích trước một chút, trong tài liệu này, sẽ xuất hiện lặp đi lặp lại với tần suất cao một số từ ngữ, bởi vì chúng ta là ngưng tụ và mượn tư tưởng và hệ thống của nhiều học thuyết khác nhau, trong đó có rất nhiều từ khác nhau, nhưng thực ra đại diện cho cùng một khái niệm. Ví dụ, khi tôi nói chuyên chú lực, chú ý lực, ý chí tự do, linh hồn, cao ngã, bản ngã, bạn phải biết, chúng thực ra là chỉ một thứ. Khi tôi nói giác tri, lương tri, tự tính, bản tâm, tâm chi bản thể, trung dung, chúng thực ra cũng là một thứ. Khi tôi nói giác sát, tự ngã quan sát, nội quán, chúng cũng là một thứ. Khi tôi nói xã hội quán tính, xã hội tập khí, nghiệp lực hệ thống, chúng cũng là một thứ. Xin mọi người nhất định ghi nhớ.

Được rồi, trên đây tạm coi như là lời tựa của cuốn tài liệu thực tu "*Thiên Cơ 31 Ý Căn*" này.

Chúng ta đến thế gian để nâng cao chiều không gian linh hồn

Chúng ta hãy bắt đầu từ chân tướng của sinh mệnh. Vấn đề này, chúng ta luôn không thể bỏ qua, đây cũng là một chủ đề đã được thảo luận từ lâu. Về đáp án cho vấn đề này, cũng có rất nhiều, mỗi học thuyết đều có cách giải thích khác nhau. Nhưng chúng ta chỉ có thể suy nghĩ rõ ràng về vấn đề này trước, mới không bị lạc lối, mới có thể hỗ trợ bản thân kiên định không lay chuyển đi trên con đường tu hành. Bất kể mọi người cuối cùng lựa chọn học thuyết nào, chỉ cần nó có thể mang lại cho bạn sức mạnh, mang lại cho bạn niềm tin kiên định, có thể hỗ trợ bạn không ngừng nâng cao nội tại, vậy thì hãy lựa chọn tiếp tục tin tưởng.

Trong nhận thức phổ biến của chúng ta, luôn cho rằng trong cơ thể chúng ta dường như còn có một linh hồn. Về điều này, còn có các nhà khoa học đã làm thí nghiệm, phát hiện ra rằng vào khoảnh khắc con người chết đi, trọng lượng cơ thể quả thực là giảm đi, từ đó chứng minh rằng con người quả thực có linh hồn. Nếu theo logic này, thì dường như chủ thể của con người này, chính là bộ não và cái thân xác này của chúng ta.

Nhưng chúng ta đã từng thử suy nghĩ theo một góc độ khác chưa, thực ra không phải là chúng ta ngoài thân thể còn sở hữu một linh hồn, mà là chúng ta vốn dĩ chính là bản thân linh hồn đó? Mà mỗi người chúng ta, thực ra đều là một linh hồn từ thế giới chiều cao giáng xuống Trái Đất này, tạm thời còn chưa trưởng thành, hoặc có thể nói là khiếm khuyết, với đủ loại hình thức khác nhau.

Mà Trái Đất, giống như một trường học chuyên bồi dưỡng những linh hồn chưa trưởng thành và khiếm khuyết. Tất cả các linh hồn đều ở trong ngôi trường được tạo thành từ đủ loại tướng của thế giới ba chiều này mà giầy giụa, bị nghiệp lực và hệ thống quán tính thúc đẩy, lặp đi lặp lại những phản ứng tự động, không ngừng chìm đắm trong đủ loại đau khổ.

Mà những đau khổ và nghịch cảnh này, thực ra chính là những bài học mà họ cần phải hoàn thành ở đây.

Nhưng họ đều không tự biết về tất cả những điều này. Cho đến khi trong số đó có một số linh hồn bắt đầu dần dần ý thức được chân tướng này. Họ không còn chỉ biết oán trách và đồng nhất. Chúng cố gắng thức tỉnh từ giấc mộng vô thức, sau đó để bản thân mình lại tiếp quản thân xác của mình, trở lại làm chủ bộ não và cơ thể của mình, từ đó khiến bản thân mình hoàn toàn thoát khỏi đau khổ và hành động máy móc.

Tuy nhiên, thực hiện sự thức tỉnh của linh hồn, đây mới chỉ là bước đầu tiên, đây mới chỉ là một sự bắt đầu mà thôi. Mỗi một linh hồn đã thức tỉnh, điều đón chờ họ, là sứ mệnh chân chính mà họ mang theo từ vũ trụ chiều cao đến trường học Trái Đất ba chiều này. Hay nói cách khác, là bài thi cuối cùng của họ. Mỗi một linh hồn thức tỉnh, sứ mệnh của họ đều khác nhau, cũng chính là bài thi của họ đều khác nhau. Thậm chí tổng thời gian thi cũng khác nhau. Cuối cùng, có một số linh hồn khi kết thúc kỳ thi của họ, cũng chính là khi thân xác chết đi, đã nộp một bài thi hoàn hảo, họ đã hoàn thành xuất sắc sứ mệnh đến trường học Trái Đất của họ, trở thành một linh hồn được nâng cấp, trưởng thành, hoàn mỹ.

Vậy một linh hồn trưởng thành, hoàn mỹ nên có hình dáng như thế nào? Họ nên là thời khắc liên kết chặt chẽ với bản thể của tâm, cũng chính là lương tri, hoặc có thể nói là giác tri, chính là trí tuệ chiều cao vĩ đại trong vũ trụ. Những linh hồn như vậy, là sâu sắc, an tĩnh, trí tuệ, không thể lay chuyển. Đây chính là điều chúng ta nói là người tri hành hợp nhất. Vì vậy, cốt lõi của tri hành hợp nhất thực ra là ở cấp độ linh hồn và ý chí tự do, tuyệt đối không phải là ở cấp độ tư duy của bộ não bạn. Nhưng đáng tiếc là tuyệt đại đa số linh hồn, trong suốt cuộc đời ngắn ngủi mà họ mang theo trong cơ thể con người, đến Trái Đất, hoàn toàn không hề thức tỉnh, cũng không thực sự tự do, đương nhiên cuối cùng họ cũng không thể tốt nghiệp từ trường học Trái Đất này. Tuy nhiên, cuối cùng họ sẽ phải đối mặt với sự sắp đặt như thế nào, sẽ trôi dạt về đâu, có lẽ đáp án chỉ có Đấng Tạo Hóa mới biết.

Mà cả cuộc đời này của chúng ta, điều duy nhất chắc chắn có thể sở hữu, thực ra chỉ là quá trình trải nghiệm linh hồn này, chỉ vậy mà thôi. Bạn là trong quá trình trải nghiệm này hoàn thành thăng hoa, trải nghiệm được cảnh giới bình hòa an ninh trí tuệ, cuối cùng thuận lợi đến đích. Hay là trong trải nghiệm đau khổ trầm luân mê muội cuối cùng giữa đường tiếc nuối rời đi. Đây là sự lựa chọn và tạo hóa của bạn. Điều này hoàn toàn phụ thuộc vào chiều không gian nội tại của bạn, cũng chính là độ tự do năng lượng nội tại của bạn.

Chú ý, nếu ví cuộc đời của chúng ta như một kỳ thi, thì còn có một điểm cần rõ ràng, đó là trong phòng thi lớn này, bài thi của ai và ai cũng không giống nhau, có bài khó có bài dễ, bạn cũng đừng oán trách, cảm thấy không công bằng. Bởi vì bạn oán trách cũng vô ích, bài thi của người ta đơn giản, là vì người ta trước khi đến đã học qua rồi, tu qua rồi, còn bạn thì không. Nếu bạn có thể nghĩ như vậy, bạn cũng sẽ không vì gia đình nguyên sinh của bạn, tuổi thơ của bạn không bằng người khác mà trầm cảm. Tất cả những điều này đều là bài học mà bạn cần phải tự mình hoàn thành, bạn chỉ có thể chấp nhận, đối mặt, và dùng một trái tim bình tĩnh để hoàn thành nó.

Ngoài ra, có một điều có thể chắc chắn là, nếu tôi thực sự là sự chuyên chú của tôi, mà sự chuyên chú mới là ý chí tự do chân chính của tôi. Vậy thì, sự

trưởng thành của sự chuyên chú, chính là sự trưởng thành của linh hồn tôi. Đây là nhiệm vụ mà tôi đã thiết lập từ khi đầu thai. Cũng là lý do tôi đến Trái Đất, chính là thông qua tu hành, để thực hiện sự trưởng thành của linh hồn. Đây cũng là câu nói mà tôi thường nói: "*Nỗi khổ của thiên hạ, chỉ có thể tự độ*", ý nghĩa ban đầu là như vậy. Đầu là con đường mà bạn phải tự đi, bài học phải hoàn thành, không liên quan gì đến người khác. Có một điều thú vị là, lại có rất nhiều người, bài tập của bản thân còn chưa làm xong, nhưng mở miệng ra là muốn độ người, nghĩ đến việc giúp người khác thức tỉnh. Xin lỗi, những điều này nghe thì có vẻ cao thượng, nhưng lại là chấp niệm. Chỉ cần chiều không gian nội tại của bạn được nâng cao, linh hồn được nâng cấp, bạn thuận theo tự nhiên đi ảnh hưởng người khác là được, và bạn cũng nhất định sẽ tự nhiên mà ảnh hưởng người khác, trước hết là những người bên cạnh bạn. Bạn muốn biết bản thân hiện tại đang ở chiều không gian và tầng thứ nào, vậy thì bạn hãy nhìn xem những người xung quanh bạn đang ở chiều không gian và tầng thứ nào, đó chính là trạng thái của bạn. Sau đó, trong quá trình tự độ của bạn, cùng với năng lượng của bạn càng lớn, số người bạn ảnh hưởng cũng sẽ càng nhiều.

Nhưng nếu bạn coi việc độ người là động cơ và mục tiêu tu hành, ngược lại bạn sẽ đi chệch hướng, phương hướng sẽ sai. Đức Phật ban đầu lựa chọn bước trên con đường tu hành, cũng là vì tự độ, chứ không phải độ người. Đức Phật ban đầu truyền pháp, thực ra cũng giảng về tự độ, không phải độ người. Trên thực tế, tự độ, tức là độ người. Điểm này rất nhiều người có hiểu lầm.

Mọi thứ đều có một duyên khởi. Mục tiêu nhất định phải chính xác, nhất định chỉ có thể là sự nâng cao của bản thân, chứ không phải ngay từ đầu đã đặt mục tiêu là đi ảnh hưởng người khác, thay đổi người khác, giúp người khác nâng cao. Nếu bạn có suy nghĩ này, thì đây nhất định là một vọng niệm của bạn. Bạn phải bỏ nó đi trước, nếu không cuốn tài liệu thực tu này không thích hợp với bạn.

Nói đến đây, tôi muốn hỏi tưởng lại một chút, chúng ta đã từng trò chuyện về khai ngộ. Khi chúng ta hiểu rõ chân tướng của nhân sinh, vậy thì khai ngộ, thực ra chỉ là một sự bắt đầu mà thôi. Bạn đột nhiên ý thức được, mọi vấn đề thực ra đều là vấn đề của bản thân, là vấn đề bản thân chưa thực sự thức tỉnh, nên ngừng oán trách, ngừng than vãn, ngừng phán xét, lập tức chuyển hướng vào bên trong, đi tìm lại chính mình, đi trở về bản tâm. Đúng vậy, tôi cho rằng đây chính là khai ngộ, đừng nghĩ nó cao siêu, xa vời đến mức nào. Chẳng phải là ai ai cũng có thể khai ngộ hay sao? Nếu cuối cùng chỉ có một phần vạn người mới có thể thực sự khai ngộ, thì khai ngộ giống như trúng số, thực ra căn bản không cần thiết phải đem ra nói.

Thực ra mục đích của cuốn tài liệu này, một trong số đó là, trước hết phải để chúng ta khai ngộ, bởi vì sau khi ngộ mới có thể bắt đầu tu, khai ngộ giống

nếu giấy phép thực tu của bạn. Nếu không, rất có thể bạn cũng không biết cuối cùng mình tu đến đâu.

Cuối cùng, chúng ta phải biết, mỗi một sinh mệnh, cuối cùng nhất định đều sẽ tỉnh lại, cho dù là đến lúc lâm chung, đến khi bạn sắp rời khỏi thế giới này, cũng nhất định sẽ tỉnh lại, chỉ là vấn đề sớm hay muộn. Nhưng nếu bạn thực sự là đến giây phút cuối cùng của cuộc đời mới tỉnh lại, phát hiện ra rằng bản thân theo đuổi cả đời, thúc đẩy bản thân cả đời những thói quen, cảm xúc, danh lợi, bạn vốn dĩ đều không thể mang đi, đều phải trả lại. Vào khoảnh khắc đó, không nghi ngờ gì nữa, là khoảnh khắc hồi hận nhất trong cuộc đời bạn. Vì vậy, bản chất của tu hành, không phải là để trở thành bản thân tốt hơn, mà là để chúng ta trở thành bản thân hoàn mỹ đó tốt hơn, tỉnh lại sớm hơn.

Nếu đã không thể thuận theo thiên mệnh, vậy thì nghịch thiên cải mệnh

Tôi xin hỏi mọi người một câu, bạn có biết tại sao người ta lại nói, mệnh của người tu hành không thể tính ra được không? Muốn trả lời câu hỏi này, trước hết phải biết hai điều, thứ nhất, cái mệnh này rốt cuộc là chỉ cái mệnh gì? Thứ hai, người như thế nào mới được coi là người tu hành chân chính? Nhưng tôi đoán rằng tuyệt đại đa số mọi người, căn bản không biết đáp án chính xác của chúng.

Người xưa có câu: Mệnh của con người do trời định. Ngay cả Khổng Tử cũng từng nói: Ngũ thập nhi tri thiên mệnh (Năm mươi tuổi biết thiên mệnh). Vậy cái mệnh dường như đã định không thể thay đổi này, rốt cuộc là chỉ cái gì? Có phải là cái mệnh mà chúng ta thường đi xem bói, tính toán đó không? Tôi nói cho bạn biết, không phải. Cái gọi là mệnh của bạn này, thực ra chỉ là phản ứng tự động liên tục, mà bạn căn bản không tự biết, do nghiệp lực tác dụng mà bạn tạo ra. Cái mệnh này, gọi là tục mệnh. Căn bản không phải là cái thiên mệnh mà Khổng Tử nói. Mà chủ thể của cái tục mệnh này, thực ra cũng không phải là cái "*bạn*" vốn có của tự tính, mà là cái mà tôi vẫn luôn nói, cái "*bạn nhục nhân*" bị thói quen và cảm xúc thúc đẩy. Bởi vì nghiệp lực, cuối cùng cũng chỉ có thể tác dụng lên cái nhục nhân này.

Nghiệp lực của bạn càng nặng, phản ứng của cái nhục nhân này sẽ càng tự động, bạn càng không tự biết, càng không thể chống lại. Bạn có thể hiểu cái nghiệp lực mà tôi nói này là, gen di truyền của gia tộc bạn từ vài đời trước khi bạn đến thế giới này, còn có gia đình nguyên sinh của bạn, đã tiêm vào tiềm thức của bạn. Hoặc hình tượng hơn một chút, bạn có thể hiểu nó là tập khí xã hội mà bạn đã bị nhiễm trong cõi trần, cũng chính là cái lớp bụi dày đặc che phủ trên lương tri và bản tâm vốn sáng sủa của bạn.

Nghiệp lực của mỗi người chúng ta đều không giống nhau, nhưng có một điều bạn không cần nghi ngờ, đó chính là chỉ số đau khổ khi bạn sống, cũng như những kiếp nạn mà bạn trải qua, nhất định tỷ lệ thuận với mức độ nặng nhẹ của nghiệp lực của bạn. Nghiệp lực càng nặng thì cuộc đời bạn càng nhiều khổ nạn.

Bạn bắt lực dưới tác dụng của nghiệp lực mạnh mẽ, không ngừng làm ra đủ loại phản ứng tự động, có về thân thể, có về cảm xúc. Sau đó, những phản ứng tự động này, lại tiếp tục khiến bạn gieo thêm nhiều nhân không tốt, tương lai lại kết thành nhiều quả không tốt, lại sản sinh ra nhiều nghiệp lực hơn. Cứ như vậy không ngừng tuần hoàn lặp lại. Thế là, bạn cứ như vậy bị nghiệp lực không ngừng đẩy đi, quỹ đạo cuộc đời mà bạn đi ra này, chính là cái gọi là mệnh của bạn trong nhận thức hiện tại của bạn.

Tuy nhiên, cái mệnh này, về bản chất mà nói, thực ra đều chỉ là tướng trong thế giới ba chiều này mà thôi, đã là tướng, thì thực ra đã là quả đã xảy ra rồi. Giống như chúng ta hiện tại nhìn thấy trên trời có một ngôi sao đang phát sáng, nhưng nó rất có thể cách chúng ta mấy triệu năm ánh sáng, ánh sáng mà bạn nhìn thấy lúc này, thực ra cũng chỉ là một hư tướng mà thôi, thực ra là nó đã phát ra từ rất lâu trước đây, mà hiện tại, ngôi sao này rất có thể đã không còn nữa rồi.

Vì vậy, phàm phu tục tử không ngừng đi xem bói, thấp hương lạy Phật, để cầu phúc tránh họa, bình an trường thọ, thăng quan phát tài. Thực ra, họ cũng chỉ là đang xoay quanh cái tướng đã trở thành kết quả định sẵn đó. Làm như vậy làm sao có thể cải mệnh? Vì vậy, tục mệnh vốn có thể thay đổi đối với họ, lại trở thành số mệnh đã định không thể thay đổi.

Vậy tại sao chúng ta lại nói mệnh của người tu hành chân chính, là không thể tính được? Rất đơn giản, bởi vì chỉ có họ mới nhìn thấy bản chất và chân tướng của tất cả những điều này, một người tu hành chân chính, nhất định là khai ngộ trước, nhìn thấu chân tướng. Khai ngộ là giấy phép tu hành, người chưa khai ngộ, cho dù bạn tự xưng là đang tu hành, bạn cũng không phải là tu hành chân chính.

Bởi vì sau khi khai ngộ bạn mới không xoay quanh tướng nữa. Mà là sẽ truy cứu nguồn gốc, bỏ qua quả, trực tiếp bắt đầu từ nhân. Cũng chính là bỏ qua tướng, đi bắt đầu từ nguồn phóng chiếu ra những tướng này. Một khi như vậy, tướng mới thay đổi, vậy thì quỹ đạo của cái tục mệnh này, tự nhiên cũng sẽ thay đổi theo.

Chú ý, tôi nói là người tu hành chân chính. Chứ không phải là những người trông có vẻ như đang tu hành, tự xưng là đang tu hành. Thường thì trong số những người như vậy, tuyệt đại đa số đều không phải là người tu hành chân chính. Cái gọi là tu hành của họ, về bản chất vẫn là cái "*nhục nhân*" bị tham sân si thúc đẩy, sống trong một đồng tướng mà làm ra vẻ, hoặc giả họ chỉ là mượn tu hành, để tìm kiếm một chút an ủi tinh thần, mượn có này để trốn tránh hiện thực, tìm một cái cớ cho sự yếu đuối của họ.

Vậy rốt cuộc người như thế nào, mới được coi là người tu hành chân chính? Trước hết, chính là họ đã hoàn toàn giác ngộ được chân tướng mà tôi đã nói ở trên. Cũng chính là điều mà tôi đã nói trong một loạt video trước đây, khai ngộ. Ai chưa xem có thể vào trang chủ Douyin của tôi xem. Tóm lại bất kể là nắm bắt được cơ duyên gì, có thể là một cuốn sách, có thể là gặp được một cao nhân, có thể là trải qua một nghịch cảnh, có thể là trải qua một lần sinh tử, v.v. và v.v., đều có khả năng.

Thế là, một câu chuyện thức tỉnh bắt đầu từ đây. Lúc này, nhân vật chính thực sự, mới chính thức ra sân. Chính là cái "tôi" đã nhắc lên giác tri, chứ không phải là cái "tôi nhục thân" vô minh trước đây, bị nghiệp lực đẩy đi, bị tham sân si chi phối. Từ đó, cái "tôi" bản tính tự này, cũng chính là ý chí tự do chân chính, liền bước trên con đường buông bỏ ngã chấp, thực hiện vô ngã, sống ra chân ngã, con đường tu hành chân chính để hoàn toàn trở thành chủ tử của thân xác tôi.

Và đây, chính là sau khi ngộ bắt đầu tu. Trong cuộc sống tương lai, chúng ta sẽ từng bước một, vẫn trong môi trường sống vốn có hiện tại của chúng ta, làm việc thì làm việc, học tập thì học tập, yêu đương thì yêu đương, rèn luyện thì rèn luyện, ăn thì ăn, ngủ thì ngủ, chỉ có điều khác với trước đây là, chúng ta bắt đầu có được một niệm giác tri đó, bắt đầu dần dần dâng lên định lực cho phép chúng ta trước nghiệp lực như như bất động, có thể trước khi làm ra phản ứng tự động dưới nghiệp lực, trước hết đi xem xét, giác sát, để lương tri đi trước thói quen.

Dùng lời của Vương Dương Minh mà nói, chính là lương tri của chúng ta sẽ ngày càng sáng sủa, lương tri có thể chỉ dẫn chúng ta trong mỗi một việc đi tri hành hợp nhất. Mà con đường này, chính là minh tâm kiến tính, hoàn toàn khôi phục lương tri, trừ bỏ ngã chấp, thực hiện vô ngã, chiếu kiến ngũ uẩn giai không, rồi tắt cả tướng, cuối cùng tâm không chỗ trụ mà sinh, liền kết thành minh bản tâm, để tự tính bản ngã vốn có đầy đủ trở thành chủ tử của bản thân, con đường tu hành chân chính.

Vì vậy, bản chất của tu hành, thực ra nên là trở thành bản thân tốt hơn, chứ không phải là điều mà mọi người thường nói, trở thành bản thân tốt hơn. Bởi vì bản thân chúng ta vốn dĩ nên là toàn tri toàn năng, vốn có đầy đủ, vô hạn phong phú. Chỉ là trước đây chúng ta đã mất đi liên kết với bản thân mà thôi. Thế là để thân xác của mình, trở thành một con điều đứt dây, tùy ý bay lượn trong cơn gió lớn nghiệp lực. Mà thoát khỏi sự thúc đẩy của nghiệp lực, khắc phục quán tính xã hội, liền kết bản ngã chân chính, chính là bài học đầu tiên mà bạn cần phải hoàn thành trong cuộc đời này.

Vậy bây giờ, chúng ta quay lại điều mà chúng ta đã đề cập ở đầu, Không Tử nói, ngũ thập nhi tri thiên mệnh. Bản thân ông ấy ở tuổi 50 biết được cái gọi là thiên mệnh, vì trước đây tôi đã nói, cái thiên mệnh này, không phải là cái tục mệnh của nhục thân, vậy nó là gì? Nếu nói chủ thể mang theo tục mệnh, là cái tôi nhục thân, vậy thì chủ thể mang theo thiên mệnh, tự nhiên chính là tự tính bản ngã toàn tri toàn năng, vốn có đầy đủ.

Nếu nói tục mệnh là có thể thông qua tu hành mà thay đổi, mà thiên mệnh là đã định, nó chính là sứ mệnh của linh thể bạn, đến thế giới ba chiều này. Đây

là thuộc tính ẩn của bạn, là thứ mà linh thể bạn vốn có, không thể thay đổi, và thiên mệnh của mỗi người cũng khác nhau.

Khi bạn thông qua tu hành, cuối cùng thực sự trở thành chính mình, cũng chính là mình tâm kiến tính, bạn tự nhiên sẽ giống như Khổng Tử, biết thiên mệnh. Xem bói là xem tục mệnh, thiên mệnh bạn không thể xem ra được. Mà đáng tiếc là, tuyệt đại đa số linh hồn, từ đầu đến cuối, đều không có cơ hội có thể thức tỉnh, vì vậy, cái túi gấm chứa thiên mệnh này, từ khi họ theo thân xác giáng xuống, cho đến khi họ cuối cùng rời đi, cũng chưa từng mở ra. Cũng chính là nói, họ cả đời, cũng không thể biết tôi là tôi. Vì vậy, họ làm sao có thể nói là biết thiên mệnh? Khi rất nhiều người cũng ở tuổi 50 của mình, ra về nói mình đến tuổi biết thiên mệnh, họ không biết, ý của Khổng Tử là nói bản thân ông ấy ở tuổi 50, cuối cùng đắc đạo, thực hiện vô ngã, sống bằng bản tâm bản ngã, vì vậy mới biết được thiên mệnh của mình. Nhưng họ lại cho rằng, đến tuổi 50 thì tự động biết thiên mệnh. Có phải rất nực cười không?

Còn nữa, chúng ta cũng tuyệt đối đừng cho rằng làm chút việc thiện, quyên góp chút tiền công đức cũng có thể cải mệnh, cái hành thiện mang theo yêu cầu của bạn này, về bản chất mà nói vẫn là giao dịch, là bố thí có chỗ trụ, không phải là tự tính mà làm, thực ra trong xương tủy vẫn là nhục nhân của bạn dưới thói quen mà làm bộ làm tịch mà thôi.

Nếu chúng ta muốn nghịch thiên cải mệnh, vậy thì chỉ có con đường tu hành này. Chỉ có chúng ta thay đổi chủ thể "*sống*", tục mệnh mới theo đó mà thay đổi, từ đó đi gánh vác và đối mặt với thiên mệnh của chúng ta. Chúng ta có thể hồi tưởng lại lịch sử, đi cảm nhận những vĩ nhân đã khuất từ lâu, biết thiên mệnh, thiên mệnh khác nhau của họ. Hoặc vĩ đại, hoặc bi tráng, hoặc oanh oanh liệt liệt, hoặc lưu danh thiên cổ, hoặc như sao băng xẹt qua bầu trời đêm, hoặc như thánh nhân giáng lâm nhân gian, hoặc bằng sức một người thúc đẩy sự phát triển của thời đại. Tóm lại, đặc điểm chung của họ chính là, đã hoàn thành việc buông bỏ bản thân, thực hiện vô ngã, sống ra chân ngã, quá trình lột xác này, cuối cùng trở thành chính mình thực sự.

